

סוכה דפו

שאלה: ושאינה גבוהה עשרה טפחים. מנלן?

תשובה 1: אתמר, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו. **ארוך תשעה וכפורת טפה - הרי כאן עשרה, וכתיב וטענת' זק שמ ופכרת' אתק טעז הפכרת ותניא, רבי יוסי אומר: מעולם לא ירדה שכניה למטה, ולא עלו משה ואליהו למרום, שנאמר הפטיס שמיא ז'ה' והארז טת זכני אגס**

תשובה 2: אלא מבית עולמים גמר, דכתיב ופכית אשר כנה הפזק שלמה ז'ה' שמיא אמה ארכו ועשרים רחכו ושלמיא אמה קומתו וכתיב קומת הכרוכ האחה עשר כאמה וכן הכרוכ השני. ותניא: מה מצינו בבית עולמים - כרובים בשליש הבית הן עומדין, משכן נמי כרובים בשליש הבית הן עומדין. משכן כמה הוי - עשר אמות, דכתיב (שמות כו) **עשר אמות ארץ הקרש**. כמה הוי להו - שיתין פושכי. תלתיה כמה הוי - עשרים פושכי. דל עשרה דארוך וכפורת - פשו להו עשרה, וכתיב (שמות כה) **והי הכרובים פרי' כנפיא זמעה סככיא ככנפיהא על הפכרת**. קרייה רחמנא סככה למעלה מעשרה. (עד כאן מדפים ג-ה:)

תשובה 3: אלא: לרבי יהודה הלכתא גמירי לה. דאמר רבי חייה בר אשי אמר רב: שיעורין חציצין ומחיצין הלכה למשה מסיני.

שיעורין

קושי: דאורייתא הוא! דכתיב **ארז חטה ושערה** וגוי ואמר רב חנן: כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר חטה

חטה – לבית המנוגע דתנן: הנכנס לבית המנוגע וכליו על כתפיו וסנדליו וטבעותיו בידי - הוא והן טמאין מיד; היה לבוש כליו, וסנדליו ברגליו, וטבעותיו באצבעותיו - הוא טמא מיד, והן טהורין עד שישהא בכדי אכילת פרס, פת חטין ולא פת שיעורין, מיסב ואוכלן בלפתן.

שערה - דתנן: **עצם כשעורה מטמא במגע ובמשא, ואינו מטמא באהל.**

זפו - כדי רביעית יין לנזיר.

תאנה - כגרוגרת להוצאת שבת.

רמון - דתנן: **כל כלי בעלי בתים שיעורין כרמונים.**

ארז זית שטן - ארץ שכל שיעוריה כזיתים.

קושי: כל שיעוריה סלקא דעתך? והא איכא הנך דאמרן!

תירוצ: אלא: ארץ שרוב שיעוריה כזיתים.

קכס - ככותבת הגסה ביום הכפורים.

תירוצ: ותיסברא, שיעורין מי כתיבי? אלא: הלכתא נינהו, וקרא אסמכתא בעלמא הוא.

חציצין

קושי: דאורייתא נינהו! דכתיב (ויקרא טו) **ורחל כמיא את כל כשוו - שלא יהא דבר חוצץ בינו לבין המים.**

אפשרות 2 להבנת חציצין: כי אתאי הילכתא - לשערן, וכדרבה בר רב הונא. דאמר רבה בר רב הונא: נימא אחת קשורה - חוצצת, שלש - אינן חוצצות, שתים - איני יודע.

קושי: שערן נמי דאורייתא נינהו, דכתיב: **ורחל את כשוו כמיא - את הטפל לבשרו**, ומאי ניהו? שערן אפשרות 3 להבנת חציצין: כי אתאי הילכתא – לכדרבי יצחק דאמר רבי יצחק: דבר תורה, רובו ומקפיד עליו - חוצץ, ושאינו מקפיד עליו - אינו חוצץ. וגזרו על רובו שאינו מקפיד משום רובו המקפיד, ועל מיעוטו המקפיד משום רובו המקפיד. - וליגזור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד, אי נמי משום רובו שאינו מקפיד! היא גופה גזירה, ואנן ניקום וניגזור גזירה לגזירה?

מחיצות

הא דאמרן: מחיצה 10 טפחים

קושי: הניחא לרבי יהודה, דאמר: **אמת בנין באמה בת ששה, אמת כלים באמה בת חמשה.**

אלא לרי' מאיר דאמר: **כל האמות היו בבינוניות**, מאי איכא למימר?

אפשרות אחרת להבנת מחיצות לפי ר' מאיר: כי אתאי הילכתא - לגוד וללבוד ולדופן עקומה.

ושאין לה שלש דפנות.
תנו רבנן:

ר' שמעון	תנא קמא	
שלוש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח	שתיים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח	כמה דפנות?
ורבי שמעון סבר: יש אם למקרא כסכות כסכות כסכות - הרי כאן 6, תוריד 1 (ששווה כ2 כי ברבים) לגופיה - נשאר 4. 3 כהלכתן, אתאי הלכתא וגרעתה לרביעית ואוקמתה אטפח.	רבנן סברי: יש אם למסורת כסכת כסכת כסכות - הרי כאן 4, תוריד 1 לגופיה - נשאר 3. 2 כהלכתן, ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית, ואוקמה אטפח	במאי קמיפליגי? אפשרות 1 יש אם למקרא או יש אם למסורת?
סככה לא בעיא קרא כסכות כסכות כסכות - הרי כאן 6, תוריד 1 (ששווה כ2 כי ברבים) לגופיה - נשאר 4. 3 כהלכתן, אתאי הלכתא וגרעתה לרביעית ואוקמתה אטפח.	סככה בעיא קרא כסכות כסכות כסכות - הרי כאן 6, תוריד 1 (ששווה כ2 כי ברבים) לגופיה - נשאר 4. תוריד עוד אחד לסכך - 2 כהלכתן, אתאי הלכתא וגרעתה לרביעית ואוקמתה אטפח.	אפשרות 2 דכולי עלמא יש אם למקרא
כסכת כסכת כסכות - הרי כאן 4, תוריד 1 לגופיה - נשאר 3. ומר סבר: כי אתאי הלכתא - להוסיף	כסכת כסכת כסכות - הרי כאן 4, תוריד 1 לגופיה - נשאר 3. כי אתאי הלכתא - לגרע	אפשרות 3 דכולי עלמא יש אם למסורת
כסכת כסכת כסכות - הרי כאן 4, דורשין תחילות ולכן לא מורידים 1 לגופיה - נשאר 4. כי אתאי הלכתא - לגרע	כסכת כסכת כסכות - הרי כאן 4, תוריד 1 לגופיה (כי לא דורשין תחילות) - נשאר 3. כי אתאי הלכתא - לגרע	אפשרות 4 דכולי עלמא כי אתאי הלכתא - לגרע, ויש אם למסורת
טעמיה דרבי שמעון מהכא (ישעיהו ד) וסכה תהיה צד ימים מחרב ואמחסה ואמטור מזריח ומטור ולכן זה צריך 4 כי ככה זה יכול להגן		אפשרות 5 רב מתנה